

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 46.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790286960/facsimile.pdf> (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

næsten umærkeligt Minespil at give Tegn, som kun sees af den, de gjælde. Men Emilie slog Øinene ned og forblev ubevægelig. Felix blev forlegen og stod og trak i sine Handsker; jeg morede mig ved Tanken om den Overlegenhed, som virkelig Dannelse og bestandig Beskæftigelse med æstetiske Gjenstande giver over dem, der søge deres Livs Formaal i Nydelsen af materielle Glæder. Men af disse stolte Betragtninger blev jeg udreven af Felix, der pludselig vendte sig imod mig og hvidskede til mig:

Paa min Ære, jeg fortæller disse Damer om vort Sold igaar, dersom De ikke hjælper mig idetmindste saavidt, at man byder mig en Kop Kaffe.

Jeg blev consterneret over hans Frækhed, og vilde til at bevise ham det Upassende i og hans Uberettigelse til at indblande Gaarsdagens for mig ubehagelige Begivenheder i hans Conversation, men han afbrød mig strax og sagde med en saa bestemt Mine, at jeg saae det var hans Alvor:

Gjør som jeg siger eller jeg begynder strax, og De veed jeg forstaaer at sætte Couleur paa Stilen.

Jeg var overbeviist om, at han vilde prostituere mig, dersom jeg ikke strax indledede en Conversation. Jeg var i en skrækkelig Klemme; men pludselig faldt en Idee mig ind, som jeg oieblikkelig benyttede, da jeg derved, paa samme Tid jeg føiede ham, tillige vilde bringe ham i Forlegenhed. Jeg spurgte altsaa hoit:

Men hvor fandt De Frøkenens Portefeuille?

Det gjorde sin Virkning.

Hvad behager? stammede han, naar jeg fandt den? det var igaar, men jeg husker ikke ret hvad Klokken var.

Men hvor? gjentog jeg, og jeg tilstaaer det, en Smule onskabsfuldt.

Men Emilie tog hurtigt Ordet og sagde:

Jeg maa have tabt den paa Østergade, thi jeg havde den, da jeg gik ned fra Holms, og savnede den først da jeg var paa Kongens Nytorv. Jeg glemte derved at bytte mine Noder, saa jeg slet ikke har havt noget at spille idag.

Jeg fandt den, da jeg kom ud fra Gianelli, sagde Felix med et Smil. Men det lader til at Frøkenens Portefeuille er en Hader af Musik; thi den foraarsagede, at jeg glemte at gaae hen til en Ven, der ventede mig, for at synge et Par Romancer, han har skrevet.